

PATHFINDER

číslo 6 roku 2010

Jak úžasně stvořil Bůh motýla?

Ležím a spím

Oddíl Romčata - „Gipsy“

Dvanáct klíčů - akce Zlatého středu

DVANÁCT

Tajemství dvanácti klíčů byla původně jednodenní oddílová akce smíchovského oddílu Penguins. Cílem bylo ukázat dětem starou Prahu z jiných úhlů pohledu, než byly zvyklé. Jeden ročník byl například zaměřen na domovní znamení, další na názvy ulic podle zvířat nebo na čas a hodiny. Každý rok byl předán vítězné družince jeden klíč a věříme, že až se sejde všech dvanáct klíčů, budeme jimi moci něco tajemného otevřít...

Postupem času se akce transformovala na víkendovou oblastní akci Zlatého středu, a tak jsme začali prozkoumávat i zákoutí jiných měst – zatím Poděbrad a Mladé Boleslavi.

Letošní jubilejní 10. ročník probíhal znovu na území naší matičky Prahy. V pátek jsme se sjeli ze všech končin středních Čech (někteří dorazili i ze severu nebo východu) a rozdělili jsme se do soutěžních týmů. Nejdříve jsme se poznali ve skupinkách, potom

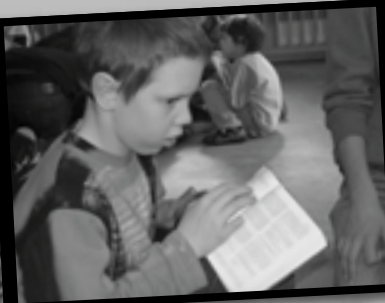
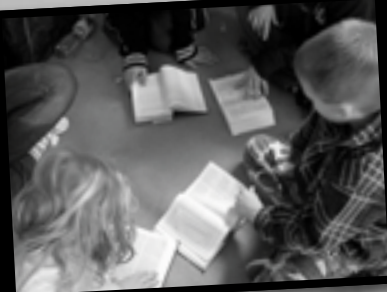
K L Í Č Ů

jsme se začali seznamovat i v širším kruhu. A protože se čas nachýlil, po několika hrách jsme se odebrali do hajan...

Sobotní dopoledne jsme strávili s Růžovým zamyšlením a hrou na téma Jeruzalém. Po dobrém obědě (svíčková) jsme se vydali vstříc dobrodružstvím, která pro nás přichystala Praha. Letošní ročník s sebou nesl podtitul Foglarových Rychlých šípů, a tak jsme se, pronásledováni všudypřítomnými Vonty, procházeli Stínadly a doufali, že nalezneme ztraceného Ježka v kleci. Nakonec se jedné skupince poštěstilo...

Nedělní dopoledne před slavnostním vyhlášením vítězů jsme prožili v Krčském lese, kde jsme se podle GPS souřadnic dostali na zříceninu jakéhosi hradu. Protože nám ale nepřálo počasí ani čas, předání Klíče jsme provedli, až když jsme dorazili zpátky do tepla...

KUBA

LEŽÍM A SPÍM

V útulném panelovém domě bydlela taková normální rodina. Nejrušnější chvíle se odehrávaly ráno, když maminka s tatínkem šli do práce a devítiletý syn Dušan se chystal do školy, a pak zase tehdy, když se rodiče vraceli z práce. Každý otevíral ledničku a přemýšlel, co by snědl, maminka uklízela nákup, tatínek hledal noviny a často říkal, jak je unavený a že se celý den těší, až si lehne.

Jednou se stala takováto příhoda. Maminka vařila něco dobrého k večeři a chtěla po tatínkovi, aby jí pomohl při práci. Tatínek ležel v obýváku a díval se na telku. Z obýváku zavolal: „Teď ti nemůžu pomoci. Nevidíš, že ležím?!“

Maminku to naštvalo, ale šla a udělala práci, o kterou tatínka žádala, sama.

Po několika dnech přišel tatínek za Dušanem a požádal ho, aby si uklidil v pokoji, než půjde spát. Protože bylo už moc hodin a Dušanovi se nechtělo uklízet, tak se honem převlékl do pyžama, lehl si do postele a zhasl světlo. Když tatínek viděl, že v synově pokojíku zhaslo světlo, šel se podívat, jestli je splněný úkol. Nakoukl a viděl, že se úklid nekonal.

„Dušane, ty nemáš uklízeno? Jak je to možné?!“

„Já ležím a spím.“ odpověděl ospalým hlasem Dušan.

„Tak vstaň, lenochu, a honem uklid.“ řekl rozčileně tatínek.

Dušan zvedl hlavu a přídrzle odpověděl: „Ale tati, ty když ležíš a maminka po tobě něco chce, tak taky nevstaneš.“

Tatínek se nejdříve chtěl na syna vrhnout a dát mu pár dobře mířených facek. Pak si ale vzpomněl na onu událost, kdy se skutečně zachoval tak, jak to jeho syn popsal. „Dušane,“ řekl tatínek už mírnějším hlasem, „určitě jsem udělal chybu, když jsem mamince nepomohl, a nebylo to správné. Teď vstaň, prosím, já ti pomohu uklidit a pak půjdeš spát.“

Když se pak znovu ukládal Dušan do postele, sedl si tatínek k němu a ještě vše řekli v modlitbě Pánu Ježíši. Oba věděli, že je jejich jednání mrzí a že se takto nechtějí chovat.

Bůh nám nechal do Bible, a také do té pathfinderovské, napsat jednu důležitou radu: „Jak byste chtěli, aby s vámi, tak vy ve všem s nimi.“ Najděte si tento text ve svých Bibliích nebo poproste rodiče či někoho, kdo umí číst, aby vám pomohl doplnit místo teček slova. Kde text najdete? V Matoušově evangeliu 7,12.

Poradíte si s tím? Možná, že bychom se měli tento verš naučit zpaměti.

Vím, že se nám někdy nechce splnit daný úkol nebo někomu posloužit, přestože vidíme, že potřebuje pomoci. Raději se vymlouváme: Přece „ležím a spím“, a to nemůžu dělat nic jiného.

Můj Pane Ježíši, prosím, pomoz mi, abych plnil svěřené úkoly a měl zájem o druhé a pomáhal jim. Chci překonávat svoje sobectví a pomáhat tam, kde druhý nestačí nebo mne o pomoc požádá. A také chci být zdvořilý a poslušný. Děkuji, že mi pomůžeš.

KS

MOTÝL (LEPIDOPTERA)

Maminka motýlice poletuje sem a tam a starostlivě vybírá místo, kam by mohla naklást svá vajíčka. Chce najít místo, kde by bylo co nejbezpečněji, protože vajíčka jsou velmi malinkatá a křehká. Z vajíčka se po určité době vyklubou housenka, která se živí listy rostliny, na které se vylíhla. Hlava housenky je silnější než ostatní části těla. Na každé straně hlavy leží šest malinkatých oček a pod nimi jsou tykadélka. Důležitá jsou i kusadla, bez kterých by housenka nemohla přijímat potravu.

Housenka roste a brzy je jí pokožka malá. Svléká se, aby mohla zase jíst a růst. To se opakuje čtyřikrát. Nakonec je housenka velmi tlustá a barevná. Přestává hledat potravu a začíná hledat místo, kde by se mohla zakuklit.

Kukla se housence vůbec nepodobá. Nepřijímá potravu ani neroste. Pokožka kukly ztvrdne, aby chránila tajemný přerod housenky v motýla. Dochází k rozpuštění „housenčích“ tkání a k tvorbě tkání „motýlích“. Když je přerod dokončen, kukla praskne a vylézá z ní motýl.

Motýl je dospělý jedinec. Už neroste ani se nevyvíjí. Má dva páry nádherných křídel. Křídla jsou protkaná vzdušnicemi. To jsou trubičky, které přivádějí do těla vzduch. Křídla jsou pokryta drobnými šupinkami, které se překrývají jako tašky na střeše. Motýlí křídla jsou nádherně zbarvená a na sluníčku se lesknou. Motýl má sosák, kterým saje nektary z květů, a tím květy opyluje. Sosák je v klidu stočený. Když jsou ale podrážděny jeho chuťové buňky, sosák se natáhne.

Motýli mají nejraději louky plné květů, nad kterými mohou poletovat. Bodláčí, kopřivy a luční kvítí nabízí motýlům ideální domov, kde mohou přijímat potravu, zakuklit se i vylíhnout.

Jak podivuhodně stvořil Pán Bůh motýla! Všimněme si, že motýl miluje divokou přírodu. V našich upravených zahrádkách nemá dost prostoru k životu. Stejně tak i my potřebujeme k našemu životu rady a doporučení Pána Boha. Naše upravené životy nám také nedávají dost prostoru pro kvalitní život.

JADv

Ahoj,

venku už je opravdu krásné počasí. Většina z nás tráví asi hodně času mimo dům. Ježíš také trávil hodně času pod širým nebem. Chodil z města do města a setkával se s lidmi. Dokonce i děti přicházely k Ježíši, aby mohly být v jeho přítomnosti.

Pojď i ty za Ježíšem. Vezmi svou Bibli a najdi si venku nějaké pěkné místo – na lavičce nebo pod nějakým pěkným stromem. Ujisti se, že tě nikdo nebude rušit a že tě nikdo nebude lákat od Ježíše pryč.

Sedíš? Otevři 10. kapitolu Markova evangelia a čti.

Potom odpověz správně na otázky, které jsem ti připravila. Vezmi si tužku a všechny odpovědi si zapiš, abys mi je mohl/a poslat. Vždyť přece ještě pořád běží naše soutěž o nejvíce správných odpovědí! Stačí jen sledovat, kdy rodiče přinesou další číslo Adventu, a najít naši Minutku. ☺

1. „*Co Bůh spojil, člověk nerozlučuj.*“ – Co člověk nemá rozlučovat?
2. Komu učedníci zakazovali přijít k Ježíši, ale podle Ježíše jim patří království nebeské?
3. Jak se k nim potom zachoval Ježíš?
4. Bohatý muž přišel za Ježíšem a ptal se ho, co má dělat, aby se dostal do Božího království. Co má dělat? Popřehazuj písmenka ve slovech tak, aby dávala smysl:

nydáveš kviřé sděctevív

tic hévos ocet i tukam

najbiezeš

nolcozežíziš

nudebeš kásrt

nudebeš pádodvět

5. Který velbloud /řava/ projde uchem jehly a proč? (v. 25)

6. Jak se jmenuje syn Timaiův?

7. Kteří dva učedníci chtěli usednout v nebi po Ježíšově pravici a levici?

ROMČATA ANEB „GIPSY“

Náš oddíl navštěvuje asi osm romských dětí ve věku 5 až 11 let. Scházíme se teprve pět měsíců, a to jednou týdně. Do klubíku si chodíme zahrát zajímavé hry, zpíváme písničky s kytarou a vydovádíme se u toho. Tvoříme, učíme se nové věci a také zjišťujeme, kdo je Ježíš a co nám nabízí. Občas vypadneme z města a zažíváme dobrodružství...

PROČ MISIE MEZI ROMSKÝMI DĚTMI?

Když lidé mluví o „misijním poli“, jen zřídka kdy by tím mysleli např. ulice Plzně.

Když se rozhodujeme, kam poslat svou misijní podporu, zdá se být mnohem smysluplnější podporovat země, kde se za jeden dolar dá koupit více Biblí, jídla, oblečení. Podporujeme zahraniční projekty, protože je to potřeba. Ale o to je naše poslání ve zdejším romském prostředí aktuálnější. O Romech prohlašujeme, že je to „stejně jejich vina“, a neuvědomujeme si, že zatímco mluvíme o těch, kteří nechodí do práce, o zlodějích, dealerech a narkomanech (je však hodně poctivých Romů a je zajímavé navštívit jejich pobožnost), nikdy nemůžeme vinu svalit na jejich děti. Právě ony doplácí na to, že se narodily do světa, který nevytvořily, ale musejí v něm žít.

Díky obětavé práci jedné sestry z jiného křesťanského společenství navštěvují některé z dětí naše nebo jiná křesťanská shromáždění. Mají tak možnost rozhodnout se, čemu chtějí v životě věřit a jakým směrem jít.

Tyto děti potřebují inteligentní zábavu, potřebují příklady, potřebují pohyb (hodně pohybu ☺), potřebují přitele, potřebují Ježíše Krista.

MEGGY

Podrobnosti o Pathfinderu a o akcích najdete na internetových stránkách:

www.pathfinder.cz • www.pathfinder.sk

www.bezvacity.cz

REDAKCE: Jana Dvořáčková, Štolcova 64, 618 00 Brno • E-MAIL: advent@pathfinder.cz